

Kristina Wrang

Kramfors konsthall, till 7 mars

Mönsterglädje

Det är lätt att imponeras av Kristina Wrangs fullmatade CV. Förutom alla utställningar hon har deltagit i runtom i Sverige och utomlands under åren, ensam eller i grupp, har hon även hunnit med att jobba som konstkonsulent och KRO:s konstnärliga rådgivare för Jämtlands läns landsting.

Det är konstföreningen i Kramfors som bjudit in denna gång och Kristina Wrangs akrylmålningar, teckningar, fotopolymer och monotypier fyller konsthallens alla väggar.

Som besökare är det de stora akrylmålningarna med de inbjudande mönstren i klara färger och fantasifulla former, som först möter blicken. Det går att ana en struktur i ytan på dem, som om de vore provbitar som bjuds ut av ett slags fint crepeyng för extra påkostade och vackra sommarklänningar.

Jag gillar Kristina Wrangs mönsterglädje och hennes till synes lätta handlag att sätta ihop färger.

Även trycket "Vinter, gryning" med en hukande, djupblå lada i ett mättat, solgult landskap är ett guldkorn i utställningen. Den är gjord i tekniken fotopolymer, där ett fotografi av en lada överförts till en tryckplåt, som färgats in och sedan tryckts som ett grafiskt blad i traditionellt djuptryck.

Även serien "Girl" är gjord i denna teknik. Den känns däremot ofärdig och formlös, mer som skisser, med de tre flickansiktena med var sin blomma framför sig, gjord med några få slarviga streck.

Den svartvita serien "The family" är också utan något egentligt uttryck, gjord i tekniken monotypi där varje tryckt bild är unik och finns kvar på plåten efter tryck. Därför borde det ju vara ännu viktigare att precisera sig i uttrycket, kan man tycka. Nu blir de få linjerna hängandes i luften utan mål och mening och ger bara ett hafsigt och lite planlöst intryck.

Akrylmålningarna är det som dröjer sig kvar från Kramfors konsthall och det är i färg och form Kristina Wrang verkar ha sin styrka.

Text: Karin Lundqvist

Foto: Jonas Lundqvist

Volym 2016-02-23